

НАШЕ

ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 6-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 6 (292)

Субота, 10 лютого 1973 р.

Ціна 2 коп.

Третьому вирішальному —
ударні темпи!

Донецьк:

ІСПИТ ВИТРИМАНО

В ОНИ не тільки виконали свої соціалістичні зобов'язання, але й добились небаченої раніше продуктивності праці. 2500 штук електромагнітних пускатів — це рекордний рубіж мало не всесоюзного значення.

Ще зовсім недавно складальники випускали вдень 800 ПМЕ і зобов'язувались довести їх випуск до 1000 штук.

У зв'язку із збільшенням цього року виробничої програми у цеху переобладнано конвеєрну систему з урахуванням незначного поповнення робітниками. Тепер тут трудяться 50 чоловік.

Передбачалось, що після реорганізації праці дільниця буде давати вдень 1500 штук ПМЕ, але складальники взяли зобов'язання подвоїти попередньо взятий рубіж.

Постанову партії і уряду про розгортання Всесоюзного соціалістичного змагання у третьому, вирішальному році п'ятирічки колектив електроарматурного цеху обговорював у ті дні, коли з конвеєра сходило вже щодня 1600—1700 апаратів. Зваживши свої можливості, 25 січня трудівники УВП стали на трудову вахту з метою дати у цей день 2500 штук ПМЕ. Це був екзаме́н на міцність всього колективу УВП, його згуртованість, організованість, трудовий гарт і волю до перемоги, а також своєрідний експеримент пошуку резервів підвищення продуктивності праці.

Особливо напруженим він був у складальників, у робітників по зацищенню облою, на зварюванні і паянні срібних контактів. Самовіддано трудився тут робітник А. К. Шмачков, але, як на лихо, виходив з ладу верстат по зварюванню вивідних контактів. Здавалось би зрив взятого зранку ударного трудового темпу складальників мав бути неминучим. Але майстер своєї справи електрик А. Є. Костюков тут як тут. І ось деталі уже ритмічно плинуть по конвеєру.

Напружений трудовий ритм панував і в бригаді по зацищенню облою деталей ПМЕ. Тут ще велика доля належить ручній праці і робітникам особливо важко, але вони самовіддано несли свою трудову вахту. І в цьому немала заслуга їх організатора, бригадира Н. Ф. Глуценка, передовика виробництва, ветерана праці.

Ентузіазмом і зацікавленістю у праці виступала і контролер ВТК у відділенні фарбування магнітопроводів Г. Д. Малова. Вона не тільки слідувала за якістю, але й сама по-ударному допомагала іншим трудівникам своєчасно забезпечувати складальників необхідною кількістю потрібних деталей. Разом з тим дбала й про заділ на наступний день.

Чітко і впевнено працювали складальниці Т. А. Молчанова, А. І. Поліщук, Т. А. Белько, В. В. Пруднікова. Супутниками їх успіхів були не тільки молодість і завзяття, але й навички, майстерність — будь-яка операція на конвеєрі їм посила.

Біля випробувального стенду уважно і напружено трудились регулювальниці Л. С. Шахматова, Н. Д. Пакліна. На їх совісті — якість уже виготовлених виробів. Якщо зустрінуться неполадки в роботі апарату, регулювальниці повинні виправити їх самі. «Швидкість і якість у роботі!» — ось девіз трудівниць.

Старший майстер складального цеху Г. Я. Гарипова у цей день трудової вахти особливо ретельно слідувала за роботою цеху. Помічаючи перебої на якомусь робочому місці, вона тут же вживала заходів для усунення їх.

У першій половині дня був уже відомий перший підрахований результат вахти — 1500 ПМЕ. В кінці дня «Блискавка» повідомила колектив електроарматурного цеху про блискучу перемогу — з конвеєра зійшло 2500 штук магнітних пускатів.

Чудовий темп при старті в першому місяці вирішального року п'ятирічки взяли трудівники електроарматурного цеху! Так вони втілюють у життя головний девіз нинішнього соціалістичного змагання: «Давати продукції більше, кращої якості і з меншими витратами!».

Т. СЕЗОНОВА,
голова бюро первинної організації УТОГ Донецького УВП.

Людмила Никифоровна Поюровська — ветеран виробництва Дніпропетровського УВП. Її щоденна норма виробітку—115—120 процентів. Ударниця комуністичної праці працює в рахунок травня 1973 року.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ХТО ПОПЕРЕДУ?

ВИКОНАННЯ ПЛАНУ
РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОДУКЦІЇ
ПІДПРИЄМСТВАМИ
СИСТЕМИ УТОГ
ЗА СІЧЕНЬ 1973 р.
(в тисячах карбованців)

	План	Фактично	Процент виконання
Полтавське № 1	267	330	123,6
Ужгородське № 1	75	80	106,6
Сумське	105	110	104,8
Ждановське	135	141	104,4
Запорізьке	320	334	104,3
Полтавське № 2	70	73	104,3
Херсонське	150	156	104,0
Одеське № 3	130	135	103,8
Вінницьке	215	223	103,7
Донецьке	241	250	103,7
Ужгородське № 2	240	249	103,7
Харківське № 1	141	146	103,5
Садгирське	187	193	103,2
Львівське № 2	294	302	102,7
Одеське № 2	216	222	102,7
Івано-Франківське	460	471	102,4
Ворошиловградське № 1	170	174	102,3
Ворошиловградське № 2	224	229	102,2
Комунарське	97	99	102,1
Лубенське	202	206	102,0
Єнакіївське	55	56	101,8
Київське дослідне	396	403	101,8
Дніпропетровське	208	211	101,4
Ровенське	72	73	101,4
Бродівське	97	98	101,0
Кіровоградське	112	113	100,9
Черкаське	110	111	100,9
Сімферопольське	110	111	100,9
Чернігівське	350	352,6	100,7
Кам'янець-Подільське	170	171	100,6
Харківське № 2	350	352	100,6
Дніпропетровське	200	201	100,5
Житомирське	360	362	100,5
Білоцерківське	230	231	100,4
Артемівське	300	300	100,0
Львівське № 1	360	360	100,0
Слов'янське	138	138	100,0
Київське № 3	50	50	100,0
Дрогобицьке	96	96	100,0
Миколаївське	56	56	100,0
Одеське № 1	30	30	100,0
Конотопське	330	330	100,0
Лебединське	56	56	100,0
Чернівецьке	181	181	100,0
Київське № 1	85	71	83,5
ВСЬОГО	8441	8637	102,3

П'ятирічку — достроково!

У ПЕРВИННИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ УТОГ

ЗАВДАННЯ НОМЕР ОДИН

Первинна організація УТОГ Ужгородського учбово-виробничого підприємства № 1 на початку січня обговорила звернення колективу Київського дослідного підприємства і одноставно підтримала киян. Колектив нашого підприємства дав слово достроково завершити виробничі завдання третього, вирішального року дев'ятої п'ятирічки.

В бригадах детально обговорювалась кожна цифра зобов'язань, кожна можливість її виконання на робочих місцях. Тепер всі сили ми спрямовуємо на те, щоб дотримати слова. Ведемо боротьбу з втратами робочого часу.

Я особисто працюю змінним майстром на другій дільниці, де ведеться пресування деталей. Від чіткої роботи преса, подачі деталей на обробку залежить своєчасна і ритмічна робота складальників меблів. Пресувальники дільниці зобов'язалися здавати деталі в складальний цех не пізніше 28 числа кожного місяця, зекономити у 1973 році 400 кілограмів нітрошпаклівки, 1900 метрів шліферу, 500 кілограмів смоли та інших матеріалів і сировини.

За рахунок поліпшення організації праці і впровадження заходів по науковій організації праці бригади зобов'язалися знизити трудомісткість операцій на 200—220 нормо-годин.

У січні бригади виконали виробничий план на 120 процентів. В соціалістичному змаганні на нашій дільниці відзначилися ударник комуністичної праці І. П. Федина, щоденні завдання він виконує на 130 процентів і вже працює в рахунок червня, ударник комуністичної праці І. І. Грига працює в рахунок березня. Добре працює молодий робітник І. Ф. Орбан.

Пресувальна дільниця і робітники складального цеху завданням номер один вважають дострокове виконання завдань першого кварталу.

Г. РАЦИНА,
змінний майстер, голова первинної організації УТОГ.

ВИПЕРЕДЖАЮЧИ ЧАС

Члени УТОГ 2-го цеху Павлоградського заводу електроосвітлювальної арматури розгорнули широкую боротьбу за честь заводської марки, за високу якість продукції. Вони закликали всіх членів Товариства заводської первинної організації та Павлоградського міжрайвідділу наслідувати їх приклад.

В цеху № 2 заводу працює тринадцять членів УТОГ. Всі вони користуються повагою серед колективу заводу, бо всі вони досвідчені й сумлінні робітники, переможці соціалістичного змагання, передовики виробництва.

Начальник цеху Юрій Олексійович Виноградов з пошаною говорить про глухих робітників, дає високу оцінку їх праці. Всі вони — Олександр Гурович Фурсов, Андрій Якович Самсоненко, Дмитро Опанасович Довганенко, Марія Федорівна Троценко та інші, випереджують час на п'ять-шість місяців й зараз працюють в рахунок травня-червня 1973 року.

...В цеху приглушений шум верстатів, зосереджені обличчя робіт-

ників, рухи їх швидкі, впевнені. На всю стіну — плакат: «Комунізм — це радянська влада плюс електрифікація всієї країни». Начальник цеху зупинився, уважно прочитав його, сказав:

— Ці слова Володимира Ілліча Леніна дають нам силу й натхнення, зобов'язують працювати краще, давати більше доброякісної продукції, яка іде в інші країни світу, допомагає їм будувати нове життя.

Рубач металу О. Г. Фурсов, ветеран заводу, скромна, невеличка на зріст, немолода людина. Він скупий на слова, але в роботі завзятий. Олександр Гурович уже кілька років підряд є переможцем соціалістичного змагання. Він займає перше місце серед рубачів металу. Його поважають, як сумлінного робітника, зразкового сім'янина й доброго товариша, ставлять за приклад в праці, в житті. Щоденний виробіток трудівника становить півтори норми.

І. ЗІНЧЕНКО.
м. Павлоград.

ПРАЦЮВАТИ КРАЩЕ

Червоний куток Одеського УВП-2 переповнений робітниками, інженерно-технічними працівниками, учнями виробничого навчання. Порядок денний відкритих партійних зборів зацікавив усіх. Обговорювалася спільна постановка ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про розгортання Всесоюзного соціалістичного змагання працівників промисловості, будівництва і транспорту за дострокове виконання народногосподарського плану на 1973 рік».

Секретар партійної організації тов. Орлова розповіла про досяг-

нення колективу підприємства за минулий рік. Результатом наполегливої роботи було те, що виробничий план ювілейного року підприємство виконало 20-го замість взятого в соціалістичному зобов'язанні 26 грудня. Понад план виготовлено продукції на 85 тисяч карбованців. За рік зекономлено 1020 метрів тканин. Продуктивність праці зросла на 112,7 процента. Ці показники досягнуті завдяки впровадженню двоголкових машин 252 і 237 класу, та раціоналізації. Досягнення були б вищими, якби не послаблення ви-

мог в боротьбі за якість продукції.

Проведена перевірка якості швейних виробів виявила ряд дефектів. Повернення продукції на повторну доробку досягало іноді 17 процентів. Упущення були обговорені й проаналізовані цеховими зборами, підвищено контроль за якістю продукції.

Колектив УВП-2 прийняв нові соціалістичні зобов'язання, спрямовані на дострокове виконання виробничого плану 1973 року — до 21 грудня. Понад план намічено випустити продукції на 70 тисяч карбованців. Продуктивність праці підвищити на 5 процентів, зекономити 1100 метрів тканин, добитися економічного ефекту від раціоналізації на 1000 карбованців та інше.

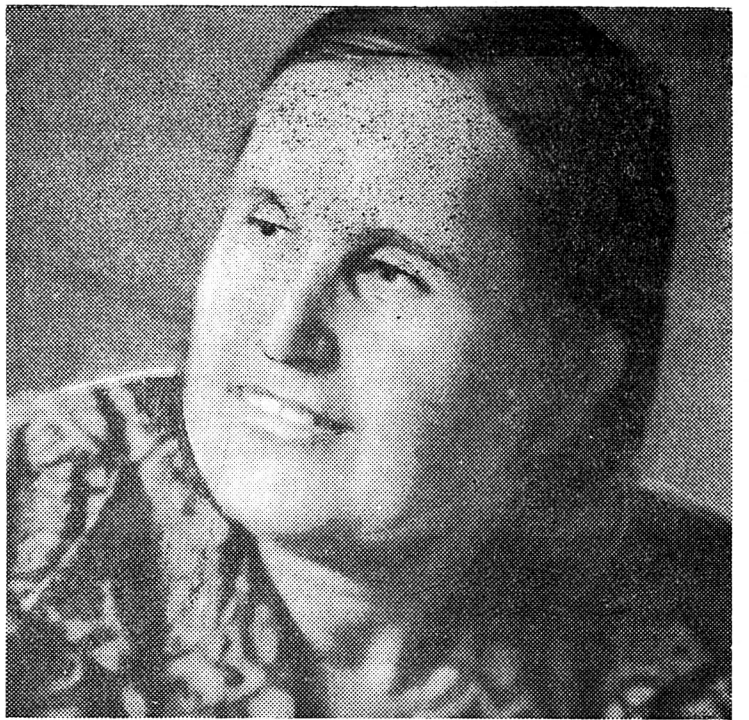
Понад сто чоловік УВП завоювали звання ударників комуністичної праці. За звання «Краща за професією» змагається понад 20 робітниць.

Регулярне підбиття підсумків змагання, популяризація досвіду передовиків в стіннівці, проведення виробничих вечорів — все це забезпечило успіх роботи в ювілейному році.

Партійна і профспілкова організації, врахувавши можливості колективу і проаналізувавши роботу минулого року, спрямовують енергію трудівників підприємства на успішне завершення третього року п'ятиріччя.

Учасники відкритих партійних зборів підтримали ініціативу Київського дослідного підприємства в розгортанні соцзмагання під гаслом: «Більше, краще і дешевше».

Колектив УВП-2 викликав на змагання Херсонське УВП. Ю. ГЕР.

Складний життєвий шлях пройшла Ганна Назарівна Чайка. Десь ще в другій половині тридцятих років доля привела її у Полтавський клуб глухих. Перекладачів тоді ще у багатьох клубах не було і Ганна Назарівна дала згоду поїхати на курси перекладачів до Харкова. Після закінчення їх повернулася у Полтаву.

У роки Великої Вітчизняної війни Ганна Назарівна міряла бойові дороги в одній із військових частин. Після демобілізації знову повернулася до Полтави, і нині Ганна Назарівна працює перекладачем на Полтавському учбово-виробничому підприємстві № 2. Користується заслуженим авторитетом і повагою колективу.

На фото: Ганна Назарівна Чайка.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

БРИГАДА ВЕТЕРАНІВ

Дрогобицьке учбово-виробниче підприємство справедливо пишається своїми ветеранами — спеціалістами високої кваліфікації, яким під силу будь-яке завдання.

Як би ви побували на загальних зборах робітників УВП, то обов'язково почули б про трудові здобутки бригади механічної обробки деревини, яку очолює ветеран підприємства Ярослав Скамай. Вже понад шість років носить бригада почесне звання комуністичної. І весь цей час її роботу та трудове піднесення спрямовує бригадир.

Ударно працюють верстатники М. Гаргас, В. Якубик, Е. Мазур, Р. Пшеничний та інші. Денний виробіток передових виробничників становить 110—115 процентів.

Цех механічної обробки деревини, в якому працює бригада, побудований у 1971 році. Підприємство споруджувало його своїми силами. І справжніми ентузіастами в цій важливій справі проявили себе члени бригади. Працювали на новобудові, як завжди — завзято, не шкодуючи сил. Залишалися після роботи, організовували суботники. А потім, коли перейшли працювати в нове приміщення, вражало все: великі вікна, чудова вентиляція, побутові приміщення. Якось забувалося, що до всього цього мають відношення і вони, їх робочі міцні руки.

Вірно сказав якось член бригади В. Якубик:

— Запорука наших успіхів — дружба.

Так, це особливо відчувається, коли бачиш, як злагоджено, ритмічно працюють верстатники, як іноді посміхаються один одному,

на хвилинку відірвавшись від роботи, як приходять на допомогу в разі потреби.

В цеху механічної обробки ніколи не буває простоїв — кожний з членів бригади повністю освоїв 6 спеціальностей. І це дуже допомагає їм у роботі, яка потребує певних знань, вміння розбиратися у кресленнях, уважності, адже, верстатник — одна з найважливіших професій на УВП.

Про кожного з новоприбулих до бригади робітників можна з впевненістю сказати — майбутній ветеран. І це справді так. З 1971 року працюють у бригаді верстатники П. Нагорний та Іваник. За цей час вони стали повноправними членами бригади, які не мислять собі життя поза нею. А пояснюється це тим, що кожний ветеран твердо переконаний, що його основне завдання передавати багаторічний досвід тим, хто тільки-но прийшов на підприємство.

Кожного ранку йде бригада на трудову вахту. Дружно всміхається фотографіям товаришів по праці, які прикрашають Дошку пошани Дрогобицького учбово-виробничого підприємства. Як завжди, уважно прослуховують спортивну інформацію члена бригади, верстатника Василя Шумушовського. Поцікавляється, як готуються радянські футболісти до чемпіонату Європи (спортом члени бригади надзвичайно захоплюються), прийдуть до цеху — трудовий день почався. День нових звершень, нових успіхів, один з напружених днів третього, вирішального року дев'ятої п'ятиріччя.

І. МИГАЙЧУК.

ПЕРШІСТЬЮ НЕ ПОСТУПАЄТЬСЯ

Рано обрала собі стежку доярки член УТОГ Галина Іванівна Зозуля, власне ще тоді, як вчилася в четвертому класі школи для глухонімих. І, коли у рідному колгоспі імені Чапаєва Ново-миргородського району на Кіровоградщині їй запропонували взятися доглядати групу корів, згодилася не роздумуючи.

Приймалася до методів роботи старших подруг, до того, як і коли вони годують тварин, як доять їх. Та головне — не шкодувала сил, аби її група виглядала кращою, ніж інші. Минав час, і трудівниця переконувалася, що не дарма обрала собі стежку доярки — надові в її групі зростають і зростають.

Правління і партійна організація колгоспу щедро винагороджують працю трудівниці. За дострокове виконання завдань восьмої п'ятирічки Галину Іванівну нагороджено медаллю «За доблесну працю. На відзнаку 100-річчя з дня народження В. І. Леніна». Того вечора у колгоспним клубі вона запевнила односельчан, що працюватиме ще краще, що на це її надихають плани партії на нове п'ятиріччя.

Однією з перших завершила Г. І. Зозуля виконання завдань другого року п'ятиріччя. Обговорюючи постанову партії і уряду про розгортання Всесоюзного соціалістичного

змагання в третьому, вирішальному році п'ятиріччя, вона взяла нове, підвищене зобов'язання по надоях на фуражну корову. Успіхи і зобов'язання трудівниці свідчать про те, що і в дев'ятій п'ятирічці вона не поступається першості перед доярками, з якими змагається.

У післяробочий час Г. І. Зозуля виступає у ролі сільського вчителя і бібліотекаря бібліотеки-пересувки. Глухі трудівники Ново-миргородського району обрала її головою первинної організації УТОГ.

Фото і текст А. КОНОПАЦЬКОГО.

РУБЕЖІ ШВЕЙНИКІВ

МІЛЬЙОНИ радянських трудівників з величезним інтересом і натхненням зустріли постанову партії і Уряду «Про розгортання Всесоюзного соціалістичного змагання працівників промисловості, будівництва і транспорту за дострокове виконання народногосподарського плану на 1973 рік». Цей політичний документ має першорядне значення і для мобілізації глухих трудівників Прикарпаття на нові трудові звершення, адже всі вони усвідомлюють, що рік, який настав, — це вирішальний рік п'ятиріччя, від результатів його багато залежатиме успішне виконання дев'ятого п'ятирічного плану.

Доля п'ятиріччя — в руках трудівників міста і села, — сказала на засіданні президії Івано-Франківського облвідділу УТОГ голова правління Р. П. Чухонцева. — Дійовим засобом розвитку їхньої творчої ініціативи, виявлення і використання резервів виробництва, виконання і перевиконання планових завдань було і залишається соціалістичне змагання, рух за комуністичне ставлення до праці. Тепер серед глухих нашої області воно набуває дедалі ширшого розмаху.

Далі Раїса Павлівна зазначила, що у відповідь на Звернення ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Радянського уряду до народу у зв'язку з 50-річчям утворення СРСР багато передових глухих трудівників області і окремих бригад взяли високі соціалістичні зобов'язання і закликають своїх товаришів ознаменувати третій рік п'ятиріччя ударною працею.

Робітники, інженерно-технічні і працівники, службовці Івано-Франківського УВП, ознайомившись з постановою ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ, визначили конкретні цифри свого вкладу у здійснення накреслених XXIV з'їзду КПРС. Дати продукції більше, кращої якості, з меншими витратами! Такий лозунг соціалістичного змагання, яке розгорнулось на УВП. У нових соціалістичних зобов'язаннях ясно і чітко сказано, за що боротиметься колектив у третьому, вирішальному році п'ятиріччя. Треба сказати, що нові рубежі розраховані на максимальне напруження сил і енергії всіх без винятку трудівників підприємства.

На що ми покладаємось, намічаючи, план випуску і реалізації продукції виконати до 26 грудня і виготовити та реалізувати додатково, понад завдання різних виробів на 100 тисяч карбованців? — запитує і тут же відповідає директор УВП т. Заковиріна М. Г. —

Перш за все на продуктивність праці, яку вирішили підвищити проти тогорічного рівня на 2,6 процента.

Марія Георгіївна пояснює, що такого рубежу буде досягнуто за рахунок впровадження 5 одиниць нового обладнання, раціоналізаторських пропозицій, а також планів наукової організації праці. Планується також ввести в дію високопродуктивний потік пошита швейних виробів на 2 конвейєри, що дасть економічний ефект на 20 тисяч карбованців. Марія Георгіївна робить висновок.

Отже, наступ на ручну працю — перший наш резерв. Інший, не менш важливий, якому ми також надаємо великого значення, — скорочення робочого часу. За рахунок цього ми маємо намір випустити також чимало додаткової продукції.

Ще один фактор приросту продукції — суворий режим економії. Зобов'язанням передбачено зекономити сировини, матеріалів та електроенергії на загальну суму 6 тисяч карбованців.

З метою більш повного задоволення потреб трудящих підприємство планує ввести у виробництво 4 нові моделі чоловічих сорочок та 2 моделі жіночих блуз.

Та все ж головним фактором виконання та перевиконання планів залишаються люди, їх майстерність. Тому планується навчити суміжним професіям 210 чоловік робітників, а для поліпшення мікроклімату в цехах будуть встановлені прилади для контролю теплоти та вологості повітря.

Плани хороші, напружені. Але необхідно, щоб виконання взятих соціалістичних зобов'язань стало кровною справою кожного, щоб у кожного робітника, інженера і службовця було бажання працювати сьогодні краще, ніж учора, щоб кожний відчував відповідальність за роботу всього колективу. І ще хотілося б, щоб кожний глухий став таким самовідданим трудівником, як контролер ВТК кавалер ордена Трудового Червоного Прапора М. Д. Кириченко, крейдувальник Я. С. Скоробач, швеї В. І. Крайківська, М. І. Галюк, Н. Д. Федора, С. М. Фішик, які систематично виконують норму на 115—120 процентів, С. П. Череп, М. І. Понко, Є. М. Ковбас, які виконують норму на 110—115 процентів, А. Д. Марко, М. М. Пасацька — робітниця цеху пошиття кофдр, які виконують норму на 105—110 процентів.

Наше завдання — організувати соціалістичне змагання так, щоб кожний його учасник вкладав у справу частку свого серця, своєї

душі, кожний трудівник працював з повним напруженням сил, — говорить інженер-економіст М. М. Зіняк. — І в цьому велике значення має широке застосування моральних стимулів у правильному поєднанні їх з матеріальним заохоченням.

Заохочення кращих і поширення їх досвіду, регулярна перевірка і підбиття підсумків виконання зобов'язань, гласність і порівняльність результатів — ось необхідні умови успішного розвитку соціалістичного змагання. Будучи живою творчістю мас, воно вимагає не тільки активної підтримки передовиків, але й виявлення тих, хто відстає або трудиться недостатньо сумлінно.

Так, забезпечення гласності змагання має неабияке значення. Широка гласність і порівняльність результатів змагання дають змогу своєчасно виявляти і усувати недоліки, помічати відстаючих і допомогти їм досягти рівня передових. Тому підсумки змагання оперативно висвітлюються на дошці показників.

Як і передбачено умовами соцзмагання, розробленими комітетом профспілки та адміністрацією, раз в квартал підбиваються підсумки трудового суперництва. При визначенні переможців, крім техніко-економічних показників, враховуватимуться такі фактори, як культура виробництва, трудова дисципліна, участь у громадському житті. Бригада-переможниця нагороджується премією у сумі 300 крб., а бригада, яка в соцзмаганні посіла друге місце, — 200 крб.

Велике значення, як школа виховання, мають і робітничі збори. Колективне обговорення питань, які хвилюють усіх, сприяє розвитку у людей активності, залученню їх до управління виробництвом. Але, звичайно, це при умові, коли збори проводяться не формально, не час від часу, а стають органічною частиною всього життя підприємства.

Тому ми сподіваємось, що працівники Івано-Франківського УВП, як і всі глухі трудівники Прикарпаття, активно включившись у всенародне соціалістичне змагання, зроблять 1973-й — вирішальний рік дев'ятої п'ятиріччя — роком ударної праці, докладуватимуть всі свої зусилля, знання і досвід, щоб дати країні продукції більше, кращої якості, з меншими витратами і тим самим внесуть гідний вклад у здійснення накресленої партією програми дальшого розвитку економіки нашої країни, піднесення добробуту і культури радянського народу.

Н. КОНВАЛЮК.

Ранкову тишу цехів Дніпропетровського УВП заповнює мелодія трудового дня. Заздалегідь закінчивши всі приготування, робітниця займають свої робочі місця: новий трудовий день почався.

Дружно і впевнено йде робота в розкрийному цеху, де майстром Євгенія Андріївна Богданова, ударниця комуністичної праці, ветеран підприємства.

За підсумками соціалістичного змагання на честь 50-річчя утворення СРСР між цехами, цей дружний колектив став переможцем. Розкрийний цех — важлива ділянка на підприємстві, від нього залежить виконання підприємством виробничої програми. Справа ця нелегка і відповідальна.

Як колектив справляється з поставленими завданнями, що робиться для підвищення продуктивності праці розкрийників?

Про це Євгенія Андріївна говорить:

— Ми все продумали. На випадок, коли хтось з робітниць захворіє, завжди знайдеться заміна. Майже всі люди, що трудяться в цеху, оволоділи суміжною спеціальністю і в будь-якій ситуації можуть зробити все, щоб робота не зупинялася й на хвилину. Крім того, ми боремося за економію кожного метра тканини, які згодом дадуть сотні і тисячі метрів економії, а з тим і надпланової продукції.

У нас в цеху відбуваються обговорення зробленого за тиждень, за місяць, шукаємо нові, невикористані резерви.

Євгенія Андріївна показує пристосування для розмотування тканини, яке пока що чекає випробування.

Є. А. Богданова.

РОСТЕ ЗМІНА

Впровадження його має дати значний економічний ефект.

Колектив розкрийників пишається досягнутими успіхами і сповнений бажання і надалі утримувати першість. А для цього є всі можливості. Колектив цеху дружний і працьовитий, в людей чудовий настрій, а це, як відомо, запорука нових успіхів. Недарма робітниця не тільки виконують, а й переви-

швеї, розкрийниці і іншими, набула певного життєвого досвіду і одержала освіту в школі робітничої молоді.

Галина користується в цеху особливим авторитетом. Люблять робітниця свою подругу за її працьовитість, за вміння все зробити швидко і якісно, за її веселу вдачу і доброзичливість.

Саме тому і носить Галина Братко високе звання ударниці комуністичної праці, що працює, випереджаючи час. Свою особисту п'ятирічку вона прагне виконати за 4 роки і працює зараз в рахунок травня 1973 року.

Не відстає від неї і Ганна Дейнега, що працює поруч. Вона на підприємстві всього півтора року, але в роботі вже досвідчена трудівниця. За діло береться впевнено і важко уявити, що трудовий стаж в неї тільки починається.

Ветерани радіють: гідна зміна росте. Такі не підведуть, з такими і працювати радісно.

Після закінчення першої зміни молоді робітниця заповнили ленинську кімнату, де мали відбутися комсомольські збори. Після виступу секретаря комсомольської ор-

ганізації, розпочалося обговорення питання про активізацію молоді в соціалістичному змаганні. Виступаючи аналізували роботу комсомольського осередку в справі ідейного виховання та навчання робітниць у вечірній школі.

Основна увага була приділена обговоренню постанови ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ВЛКСМ «Про розгортання Всесоюзного соціалістичного змагання працівників промисловості, будівництва і транспорту за дострокове виконання народногосподарського плану на 1973 рік».

У своїх виступах комсомольці не обминули й недоліки в роботі своєї організації, зокрема таке, як незадовільна робота редколегії «Комсомольського прожектора».

Як і завжди, на комсомольських зборах була і Євгенія Андріївна. Прагнення і потреби молоді цікавлять ветеранів. Адже, чим краще все знаєш, тим більш правильно виховуєш робітничу зміну.

Особливу увагу збори комсомольців звернули на поліпшення роботи серед молоді, зокрема позаспілкової, по її вихованню й навчанню, комуністичного ставлення до праці.

В цьому запорука успіху.

Ф. САВЕНОК.

РЕПОРТАЖ

конують свої змінні завдання. І таких стає все більше.

Поруч біля нас зосереджено працює молода робітниця. Руки її точні і впевнені. Здається, що вона працює без зусиль, робота йде невимушено.

— Знайомтесь, — рекомендує її Євгенія Андріївна, — Галина Братко. Це одна з найкращих наших робітниць. Відколи Галина прийшла на Дніпропетровське УВП, підприємство стало її домівкою, а трудовий колектив — сім'єю. Тут вона оволоділа спеціальностями

АТЕСТАЦІЯ ПРОДУКЦІЇ на УВП:

Нещодавно у ленинській кімнаті Центрального правління УТОГ відбулося засідання галузевої атестаційної комісії Українського товариства глухих, яке розглядало представлену для атестації продукцію Київського УВП-3 та матеріали і рішення внутрізаводської атестаційної комісії.

До складу галузевої комісії, яку очолював начальник технічного відділу ЦП УТОГ Мельниченко М. В., входили спеціалісти апарату ЦП УТОГ Ріттер М. Б., Титаренко В. П., Ковальова Г. П. представники ПКБ УТОГ Єлевич В. Г. та Тартаковська Б. М., інженер відділу атестації Українського Республіканського центру метрології та стандартизації Робежнек Л. А., начальник технологічного відділу виробничого об'єднання «Поліграфіст» Бурменко Е. Л., начальник ВТК виробничого об'єднання «Поліграфіст» Нікітін А. Л. Б. та товарознавець бази «Укркультторгу» Михайлова В. М.

У доповіді галузевої атестаційної комісії головний інженер Київського УВП-3 Мучник М. З. відзначив, що за перші два роки дев'ятої п'ятирічки колектив підприємства досяг значних успіхів у виконанні поставлених перед ним завдань. В результаті широкого розмаху соціалістичного змагання за дострокове виконання п'ятирічки обсяг виробництва продукції на УВП за ці роки зріс з 469 до 609 тисяч карбованців, або на 31,2 процента, при чому 51 процент зростання досягнуто за рахунок підвищення продуктивності праці.

За цей час підприємство поповнило свій парк 8 одиницями технологічного устаткування й цілим рядом допоміжного обладнання та інвентаря.

Зараз асортимент товарів на УВП зріс до 8 найменувань. Серед цих виробів і ті, що представлені до атестації: альбоми для фото, загальні зошити на 48 аркушів, записні книжки та папки для паперів.

З метою поліпшення якості виробів на УВП проведено реорганізацію структури виробництва з урахуванням спеціалізації. Організовано самостійні палітурну та паперово-білову дільниці.

На УВП введено систему бездефектної задачі продукції з першого пред'явлення, організовано поопераційний контроль за якістю напівфабрикатів силами виконавців суміжних операцій.

Діюча система планово-попереджувального ремонту дозволяє своєчасно усувати неполадки у роботі машин, що також значно сприяє підвищенню якості продукції.

На всі вироби УВП розроблені силами Проектно-конструкторського бюро і техслужб підприємства норми витрат матеріалів, технологічні маршрути, журнали обліку якісних показників, нормувально-технологічні карти.

Для більш кваліфікованої оцінки якості виробів, що згідно з наказом підлягають атестації, до розробки карт технічного рівня якості їх було залучено інженерно-конструкторський персонал ПКБ УТОГ.

Після складання карт, прискіпливого аналізу і послідовного погодження з законодавчими стандартами і технічними умовами, з представниками торговельних та проектно-конструкторських організацій, після ретельного визначення якості вироблюваних товарів відбулося засідання заводської атес-

ПО ПЕРШІЙ КАТЕГОРІЇ

таційної комісії з участю представників органів Держстандарту, торгівлі і конструкторського бюро, яке детально розглянуло матеріали по визначенню рівня якості представлених для атестації виробів і прийняло пропозицію рекомендувати галузевій атестаційній комісії присвоїти цим виробам першу категорію якості.

Пропонуючи вироби для атестації, М. З. Мучник запевнив галузеву атестаційну комісію у тому, що колектив УВП докладе всіх зусиль, щоб рівень якості виробів зростав і надалі.

Галузева атестаційна комісія ознайомилася з письмовим відгуком основного споживача товарів підприємства — Київської бази по оптовій торгівлі товарами культурного призначення, який свідчить про те, що продукція УВП-3 користується попитом у населення і претензій на якість пропонованих для атестації виробів у 1972 році з боку бази не було.

Ознайомившись з рішенням внутрізаводської комісії щодо пропонування для атестації виробів, представленою документацією, члени галузевої комісії звернулися до М. З. Мучника з важливими запитаннями різного характеру.

Його відповіді задовольнили комісію. Однак, після розгляду еталонів-вразків виробів, затверджених основними споживачами, головному інженеру УВП довелося почути й деякі зауваження членів комісії щодо якості оздоблення альбомів та записних книжок. Галузева комісія винесла рішення: присвоїти продукції Київського УВП-3, яка була представлена на атестацію, першу категорію якості строком на два роки.

Це — висока оцінка досягнень колективу підприємства у боротьбі за підвищення якості продукції. Однак, зупинятися на досягнутому — це означає поставити під сумнів майбутні успіхи підприємства у фінансово-господарській діяльності, його стабільність. На засіданні атестаційної комісії відчувалося, що і колектив робітників, і адміністрація Київського УВП-3 самі це добре усвідомлюють і самовіддано борються за дострокове здійснення дев'ятого п'ятирічного плану, за добру славу своєї продукції.

А. БАРТКО.

Творчість умільців

Відомо, яку важливу роль на виробництві відіграють раціоналізатори. Своїми пропозиціями вони сприяють удосконаленню технологічних процесів.

Постійну увагу цьому питанню надають трудівники Сімферопольського учбово-виробничого підприємства, дбають про розширення асортименту продукції, опанування суміжними професіями, скорочення підготовчого й заключного циклів робіт. В зв'язку з завданнями, які стоять перед кожним членом колективу, широкого розмаху набуває творчість раціоналізаторів УВП.

Серед людей творчої думки — сантехнік підприємства Г. Безкровний. Ініціативний робітник не обмежується своєю професією. За характером роботи йому доводиться бути на всіх дільницях підприємства. І усюди Григорій Іванович уважно приглядається, міркує, що можна зробити на тому чи іншому процесі.

Подовгу спостерігав Г. Безкровний роботу закрійно-стрічкової машини. Бачив, що обертаючі частини нещільно прикриті захисним кожухом, що, в свою чергу, призводить до порушення техніки безпеки та охорони праці. Григорій Іванович захопився думкою забезпечити безпеку праці робітників на машині. Раціоналізатор перебирав різні варіанти, уважно придивлявся до принципу роботи інших верстатів. Так, народилася нова пропозиція, що сприяла значному поліпшенню праці трудівників.

Раціоналізатор не зупиняється на досягнутому. Так, наприклад, раніше робітниця, прасуючи вироби, вимушені були кожного разу

або вимикати праску, або прибирати її з прасувального столу. Зрозуміло, що робітниця не завжди вимикали праски, цінуючи дорогініні робочі хвилини, а це призводило до порушення правил техніки безпеки, до того ж праски швидко псувалися. Григорій Іванович запропонував встановити стойки для прасок на гладильних столах. Таким чином, творчий підхід трудівника допоміг одразу підвищити продуктивність праці на цьому нескладному, але дуже необхідному на підприємстві процесі. Тепер робітниця не потрібна кожного разу вимикати праски. Робота на дільниці стала ритмічною, значно зріс процент денного виробітку робітниць.

Значний внесок в спільну творчість раціоналізаторів Сімферопольського УВП внесла й старший майстер швейного цеху А. Немцева. Раціоналізаторська пропозиція Асі Мартинівни подовжила строк роботи «спецапки» на швейних машинах. Ця пропозиція дала підприємству економічний ефект, що дорівнює 367 карбованців. Тепер, коли «лапки» спрацьовуються, на них напаяють сталеву стрічку.

З перших днів нового року раціоналізатори підприємства вносять нові пропозиції, працюють з справжнім творчим вогником. Так, слюсар УВП Микола Забашта подав рацпропозицію по вивертанню рукавиць, спрямовану на поліпшення праці швей.

Перед раціоналізаторами Сімферопольського учбово-виробничого підприємства встав турботи, нові завдання. Процес розширення асортименту виробів на УВП зобов'язує їх працювати самовіддано, ініціативно. Найближчим часом трудівники підприємства підготують до експлуатації прес для пакування рукавиць, що дасть значний економічний ефект.

Т. ПРОХОРЧУК.

КУТОЧОК ВІНАХІДНИКА І РАЦІОНАЛІЗАТОРА

ЗАХИСНИЙ ЕКРАН

При обробці різних деталей на фрезерувальних верстатах стружка, розлітаючись у різні сторони, може викликати травми рук і обличчя робітника.

На головному підприємстві в Ленінградського об'єднання «Скорход» впровадженний пристрій для захисту від попадання стружки.

Пристрій (див. малюнок) являє собою зажим із горизонтальною основою 1 і вертикальною стойкою 2, з прорізом 3. У проріз вставляється прозорий екран із листового органічного скла 4 і фіксується стопорними гвинтами.

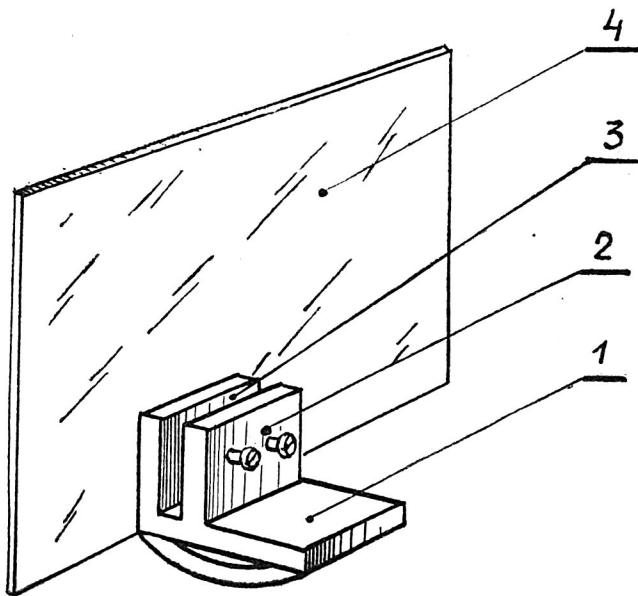
Під основу підкладають плоский

постійний магніт (наприклад, кільцевого типу).

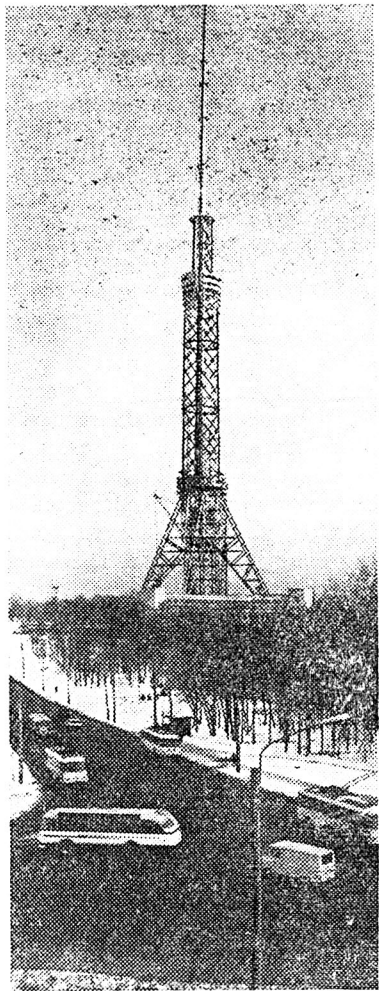
Цей пристрій встановлюють у будь-якому, найбільш вигідному положенні. Магніт утримує пристрій у заданій позиції, а прозорий екран, захищаючи від стружки, не перешкоджає спостерігати за ходом фрезерування і не заважає робітникові. Пристрій по ходу роботи можна переставляти в інше положення.

Впровадження цієї пропозиції поліпшує умови праці, підвищує безпеку її на фрезерувальних верстатах.

За консультацією можна звернутись за адресою: Ленінград, вул. Заставська, 33.

КИЇВСЬКА ТЕЛЕВЕЖА

Днями монтажники київського спеціалізованого управління № 21 тресту «Центростальконструкція» здійснили останній вижим телевежі. То було свято для всіх спеціалістів, причетних до спорудження нової республіканської передавальної телевізійної станції. День видався щедрим не тільки на сонце і тепло, а й на усмішки, поздоровлення, дружні обійми. У всіх було урочисто на душі — телевежа вивершена! На запаморочливій висоті то в один, то в другий бік ледь помітно гойдається її шпиль. Здається, що своїм вістрям він торкається прямо блакиті неба.

Чарує 385-метровий хмарочос. Столиця України збагатилася ще однією унікальною спорудою. На сьогодні, це найвища споруда Києва. Своім «зростом» Київська телевежа поступається в нашій країні лише Останкінській. Вона в три рази легше знаменитої Ейфелевої башти, хоч на 80 метрів вище від неї. Тримать її на собі 4 велетенські опори вагою 160 тонн кожна. Це перша в світі суцільно-зварна висотна конструкція.

З уведенням в дію телестанції радіус надійного прийому передач збільшиться до 100—120 кілометрів. Вона передаватиме три телевізійні програми (чорно-білі й кольорові).

На фото: нова телевізійна вежа в Києві.

Фото А. ПІДДУБНОГО.
(Фотохроніка РТАУ)

Громадський перегляд прем'єри театру міміки і жести «РАЙДУГА»

В Палаці культури ім. А. В. Луначарського 5 лютого відбулася прем'єра спектаклю-концерту «Золоті розсипи». Зал для глядачів був заповнений шанувальниками театрального мистецтва.

Перше враження справило привабливе і дотепне сценічне оформлення. Глядачі тепло зустріли лесковського Лівшу, в якому відбилися риси національної гідності, майстерність і талановитість трудящої людини. Симпатія глядачів на боці Лівши, а не коронованих осіб і роззяцькованих придворних.

Хвилююче і майстерно була показана сцена повернення Лівши на рідну землю.

Нахненно були зіграні сцени з «Витязя в тигровій шкурі», які не залишили нікого байдужим. Чудові декорації, костюми артистів, майстерність гри, ввели глядача в чарівний світ героїв Шота Руставелі. Ці сцени залишили глибокий слід в душі глядача своїм ліричним драматизмом, вірністю і відданістю в дружбі і коханні. Ця сцена — справжній гімн дружбі.

Найбільш вдалим були сцени «Насреддін у Бухарі». Тут і дотепний гумор і дошкульний сміх над багатством і чванливістю і душевне убозтво правителів та їх посіпак. Над всіма людськими вадами в'їдливо насміхається Насреддін. В цих сценах були вміло знайдені засоби донести сміх Насреддіна до глядача.

«Майська ніч» в грі такого талановитого колективу, як театр міміки і жести «Райдуга» має бажати кращого. В окремих справах блискучих сценах, було багато голівського гумору, проте ряд сцен пройшов менш вдало.

Наприкінці хочеться сказати про сцени з «Лівши». Артист зіграв свого героя не в кращий спосіб. Слід більш підкреслити в цьому розділі моральний і душевний світ героя. Його людську гідність, віру в свої сили.

Все ж, не зважаючи на окремі недоліки, прем'єра вдалася. Драматичному колективу необхідно правдиво і більш детально розкрити внутрішній світ героя, уникати другорядних штрихів.

Листи читачів до редакції

УСНО-МІМІЧНИЙ ЖУРНАЛ

Вже більше шести років виходить в Житомирському Будинку культури глухих усно-мімічний журнал «Факти, події, люди», діяльність якого спрямована на пропагування соціалістичного змагання, досвіду передовиків області тощо. Біля 1000 слухачів побували за цей час на вечорах та лекціях журналу.

Нещодавно члени нашого Товариства ознайомилися з 75 номером журналу, який в цьому році збагатився новим розділом «Робітничий крок у вирішальному році п'ятирічки».

У актовому залі будинку культури зібралося біля 190 слухачів. Особливу увагу викликала у присутніх сторінка розділу «Змагання, пошук, творчість», яку про-

водив лектор товариства «Знання» І. Е. Кашук. Його виступ, побудований на фактах з життя Житомирщини, яскраво продемонстрував постійне зростання добробуту радянських людей в порівнянні з минулими п'ятирічками.

Сподобалась слухачам також сторінка «За нове піднесення соціалістичного змагання». На цей раз вони зустрілися з членами компактної групи Житомирського меблевого комбінату. Палкими оплесками зустріли присутні трудовий рапорт провідних робітників підприємства.

Про досягнення членів нашого Товариства, про розвиток творчої думки раціоналізаторів, про плани меблевого комбінату розповів заслужений раціоналізатор Ук-

раїни, ударник комуністичної праці, член КПРС, орденоносець Яків Васильович Головачов. Ветеран підприємства, учасник перших п'ятирічок, столяр експериментального цеху Я. В. Головачов з минулого року одержує персональну пенсію. Та не може жити він без рідного колективу. Яків Васильович продовжує працювати на комбінаті, займатися громадською роботою, виконувати складні обов'язки голови первинної організації.

Перед глядачами виступили також столяри меблевого комбінату, ударники комуністичної праці М. П. Бондарець та О. О. Попрощик. Передові робітники розповіли про трудові здобутки дільниць, про свій десятирічний стаж роботи на підприємстві.

Працівники Житомирського Будинку культури глухих планують і надалі проводити вечори усно-мімічного журналу. Новий розділ журналу «Робітничий крок у вирішальному році п'ятирічки» стане постійним. На сторінках цього розділу буде висвітлюватися життя членів УТОГ нашого Товариства, що працюють на УВП, у компактних групах Житомирщини.

Л. КАЛІНІНА.

ЧЕМПІОН ОБЛАДИ

Запорізька обласна рада ДСТ «Спартак» провела змагання з лиж. На дистанцію 10 кілометрів вони проходили на острові Хортиця, на 5 кілометрів — в парку культури і відпочинку «Дубовий гай». В змаганнях брали участь понад 80 спортсменів.

На обох дистанціях звання чемпіона товариства виборов глухий спортсмен, член УТОГ, робітник УВП, ударник комуністичної праці Анатолій Мальцев. У нього II спортивний розряд.

Чемпіона нагороджено грамотою обласної ДСТ «Спартак», допущено в чемпіонат області.

Успіх Анатолія — не випадковість. Він різносторонній спортсмен: має II розряд з вільної боротьби, систематично тренується в ходінні на лижах та гімнастиці.

Зараз Анатолій готується до нових спортивних боїв.

С. МОРДУШЕНКО.

м. Запоріжжя.

Одержали квартири

Нещодавно на Кіровоградському учбово-виробничому підприємстві відбулось засідання місцевого комітету, де обговорювалося питання про розподіл квартир.

На цей раз ключі від нової квартири одержав вантажник підприємства Віктор Бекеша. Передовик виробництва успішно навчається на 5 курсі вечірнього відділення Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування.

Одержали квартири вантажник І. П. Сергієнко, бракувальниця В. О. Цветкова, оцинковувальник, ударник комуністичної праці П. І. Виховський та інші.

Незабаром родини трудівників УВП вселяться в нові квартири.

Т. МАМЧУР.

ВИВЧАЄМО МІМІКУ

На Кіровоградському УВП ще в березні минулого року створений гурток по вивченню міміки. За цей період відбулося 18 занять. Всі вони проводяться перекладачами підприємства за книгою мімічно-жестикуляційної мови, виданої ЦП УТОГ, і конспектів, які збереглися при вивченні міміки перекладачами на Курсовій базі.

Регулярно відвідують заняття заступник директора по виробництву І. П. Муругов, заступник директора по учбово-виховній роботі Юрасов, технік-лаборант Л. І. Кузьмичова, інженер-технолог Л. П. Заплатникова та інші інженерно-технічні працівники і службовці. Перекладачі задоволені успіхами відвідувачів занять.

Знання міміко-жестикуляційної мови необхідно всім ІТП і службовцям підприємства. Це зміцнює контакти між глухими і чуючими, дає можливість без перекладача зрозуміти сказане.

З метою поліпшення таких занять необхідно, щоб Курсова база розробила для всіх підприємств програму по вивченню міміки. Цього вимагають інтереси виробничих підприємств.

Г. АГАРКОВА,
перекладач Кіровоградського УВП.

Майстрами смачних страв одночасно називають робітників кухарів, які працюють в їдальні Дніпродзержинського учбово-виробничого підприємства. Працівники їдальні, посміхаючись відповідають:

— Ви ударно працюєте в цехах, а наше завдання — добре приготувати вам страву.

На фото: (зліва направо) працівники їдальні Л. Белих, М. Ляшевська, К. Лубанець та буфетниця Г. Машевська.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

В п'ятому номері за 3 лютого, на четвертій сторінці у матеріалі «Свято самодіяльного мистецтва» пропущений абзац:

«Звання лауреата фестивалю з врученням диплому ДРУГОГО ступеня і великої медалі присвоєно драматичному колективу Житомирського Будинку культури за спектакль В. Собка «Голосіївський ліс» (режисер Г. Гольдінер).

В третій колонці (четвертий абзац зверху), третій рядок слід читати в такій редакції:

«...диплом ТРЕТЬОГО ступеня», і далі за текстом.

Редактор О. БОРИМЧУК.

Наша адреса: 252005, м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 65—5000. 73 р.

Щедра на сніг прийшла зима у Дніпропетровськ. Любителі лижного спорту добре знають, як хороше вільної години мчати по білому насту, вдихаючи на повні груди п'янке морозне повітря.

На фото: вихованці школи-інтернату для глухих дітей перед виходом на трасу. Викладач фізвиховання В. Кудряков дає їм останні настанови.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.